

punkt bør kunne fratages integrationsindsatsen, som så kan udbydes til andre aktører.

Nytænkningen går igen med hensyn til jobformidlingen, hvor vi ønsker at udlægge den målrettede jobformidling fra AF og kommunerne til private aktører, a-kasse, formidlingshuse osv., som så skal resultatbelønnes.

For det tredje er vi enige med Socialdemokratiet i, at isbryderordningen for de etniske minoriteter skal udvides. Vi vil bare gå endnu videre og indføre en indslusningsafslønning til alle kontanthjælpsmodtagere, nye som gamle danskere, for hvem det generelle krav til arbejdsgiverne om fuld løn fra dag 1 meget ofte er en barriere for ansættelse. Vi vil rydde op i de mange eksisterende ordninger, som gør det uoverskueligt både for virksomhederne og for den enkelte, og så satse på en enkel og effektiv ordning, som gælder alle kontanthjælpsmodtagere med behov for et halvt års indslusning, hvor arbejdsgiveren så til gengæld slipper billigere i løn.

Så er vi i øvrigt det eneste parti, som faktisk har haft modet til seriøst at overveje og faktisk fremsætte konkrete forslag til afhjælpning af de ofte negative incitament for kontanthjælpsmodtagere til at tage job.

Endelig er vi enige i behovet for reformer inden for danskundervisningen, men vi går igen videre og siger, at generelt skal danskundervisningen være gratis for alle danskere borgere, som mener, at forbedrede sproglige evner kunne ruste dem bedre til arbejdsmarkedet.

Samlet set er vi glade for beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet. Jeg tror ikke, at Socialdemokratiet er uenig med os i, at der skal langt mere fleksibilitet, flere muligheder, flere håndfaste krav ind i integrationspolitikken. Det savner vi desværre lidt af i beslutningsforslaget, men det er helt sikkert et skridt i den rigtige retning.

Kl. 17.20

Søren Søndergaard (EL):

Lad mig indledningsvis sige, at nu vil jeg ikke forpligte hr. Christian Brix Møller på ting, der er sket i den tidligere folketingsperiode, men en række af de ting, der blev nævnt, er faktisk områder, hvor også Enhedslisten har fremsat forslag, bl.a. det meget omtalte forslag om at give et incitament for kontanthjælpsmodtagere til at komme i arbejde.

I forhold til det, der ligger her, vil jeg sige, at Socialdemokratiet jo lægger op til, at man ønsker at finde det, der hedder en bred politisk løsning på udlændingepolitikken. Hvorvidt det er

muligt at nå en bred løsning, er vi nok ret tvivlende over for. At der er brug for en politisk løsning, er jo fuldstændig åbenlyst ud fra bl.a. den diskussion, vi har haft i dag, og derfor er det selvfølgelig også strålende, at Socialdemokratiet har gjort sig nogle tanker om, hvad en integrationspolitik fremover skal bestå af.

I det oplæg, som ligger, er der mange gode ting. For Enhedslisten er det imidlertid helt afgørende, at integration finder sted på basis af lige rettigheder. Sådan er det helt klart ikke for regeringen. Den politik, regeringen lægger op til, vil, hvad enten det er tilsigtet eller ej, skabe en underklasse af lavtbetalte, uorganiserede løsarbejdere, som arbejdsgiverne kan bruge til at splitte de ansatte, og netop derfor synes jeg måske, at forsvaret af mindstelønnen, forsvaret af princippet om lige løn for lige arbejde burde have gennemsyret det her oplæg.

Jeg har hørt, at den socialdemokratiske ordfører heroppefra nævnte det, men jeg synes ikke, det står klart i det oplæg, der ligger her. Det synes vi er en mangel.

Ellers kan vi være enige med forslagsstillerne i mange af de elementer, som tages op: integrationsindsatsen og ordninger, f.eks. isbryderordningen, tovholderordningen, skal bevares, og flere af de andre initiativer, som der lægges op til, er gode, f.eks. er arbejdspladsdansk jo en meget oplagt ting, som det er fuldstændig uforståeligt ikke er langt mere udbredt, end det er i dag. Også ideen om særlige følordninger eller optræningsordninger er god, ligesom forslaget om, at statslige chefer skal aflønnes efter, hvad de præsterer inden for det her område, heller ikke er af vejen.

Jeg tror bare, man skal være klar over, at mange af de her forslag altså sætter et spørgsmålstegn ved et emne, som lidt er et tabu, nemlig den private ejendomsret og arbejdsgivernes ledelsesret. Det er svært at kombinere en række af de her ting med den ledelsesret, som arbejdsgiverne har. Derfor tror vi, at det er nødvendigt, hvis vi skal have en virkelig løsning på de her problemer, at vi tør tage det spørgsmål op og lave nogle slutninger, der indskrænker den ledelsesret. I dag har vi jo altså næsten den omvendte situation, som består i, at regeringen lægger nogle forslag frem, som reelt vil slå bunden ud af mindstelønnen og skabe denne her løntrykkergruppe.

Der er et område, jeg synes det er ærgerligt ikke er mere udpenlet, hvis det er der i det socialdemokratiske forslag, og det er spørgsmålet om pige grupper.